

El bomber i el foc petit

Vet aquí que una vegada hi havia un bomber que es deia Marc. El Marc tenia vint-i-quatre anys i cada dia es posava el seu casc, la seva jaqueta groga i pujava al camió vermell que feia “nino-nino”.

Un matí, el Marc va rebre una trucada:
—“Hi ha un foc petit al bosc!”, li van dir.

El Marc va conduir molt de pressa, però amb cura. Quan va arribar, va veure unes flames petites que cremaven unes branquetes. No era un foc dolent, només havia nascut perquè algú havia deixat una foguera oberta sense vigilar.

El Marc va agafar la mànega, va obrir l'aigua i... xiiiissss! El foc es va apagar i va desaparèixer en fum.

Els ocells van tornar a cantar, els arbres van estar contents, i una nena que jugava a prop li va dir:
—“Gràcies, bomber! Ara estem segurs.”

El Marc va somriure i va respondre:
—“Els bombers ajudem a tothom. Apaguem els focs, ajudem les persones i cuidem la natura. Però també és important que tots siguem responsables: mai deixem una foguera encesa sense vigilar.”

Quan el Marc tornava cap al parc de bombers, va sonar una altra trucada.

—“Un gat s’ha quedat dalt d’un arbre i no pot baixar!”

El Marc va arribar amb l’escala gran del camió. Va pujar amunt, amunt, i va trobar el gat que miolava espantat. El bomber el va agafar suaument i el va tornar a la seva mestressa, una senyora gran que estava molt agraïda.

—“Veus?”, va dir el Marc, “els bombers no només apaguem focs. També ajudem els animals i les persones quan ho necessiten.”

Aquell dia, al poble, tothom va entendre que els bombers treballen perquè tots estiguem segurs, i que ajudar els altres sempre ens fa més forts i feliços.